

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا

5 Babası: إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾

“- Oğulcuğum, rüyanı kardeşlerine anlatma. Sonra sana, kötülük yapmak için sinsi planlar hazırlarlar. Şeytan insanın açıkça düşmanıdır” dedi.

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَاسْحَقُ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

6 “- Demek ki, Rabbin seni seçecek, sana, meselelerin, olayların tahlilini, ilmî esaslara dayalı yorumunu, doğacak sonuçları hesap edebilmeyi, akıl yürütmeyi, rüyaların tâbirini öğretecek; daha önce, iki atan İbrâhim ve İshak’a nimetini, peygamberliği ve devletini tamamladığı gibi, sana ve Yâkup soyuna da nimetini peygamberliği ve devletini tamamlayacaktır. Rabbin her şeyi bilir, hikmet sahibi ve hükümrandır” dedi.

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلْسَّائِلِينَ ﴿٧﴾

★ 7 Andolsun ki, Yûsuf ve kardeşlerinin kıssalarında, soranlara, hakikati arayanlara, ibret almak isteyenlere Allah’ın kudretini, hikmet sahibi olduğunu, kullarına lütfunu gösteren birçok dersler vardır.

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا

8 Hani kardeşleri: لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨﴾

“- Yûsuf ve kardeşi Bünyamin babamızın iki sevgili oğulları. Bizden ilerdeler. Bizse güçlü ve tutkun bir cemaatiz. Babamızsa bu iki kardeşimize aşırı sevgisi sebebiyle sevgi sarhoşluğu içinde” dediler.

أُفْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾

9 “- Yûsuf’u öldürün veya onu uzak bir yere atın ki, babanızın teveccühü, sevgisi yalnız size kalsın. Bundan sonra da, tevbe ederek, dindar, ahlâklı, hayır-hasenât sahibi müslüman, sâlih kimseler olursunuz” dediler.

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾

10 İçlerinden sözü dinlenen biri:

“- Yûsuf’u öldürmeyin, eğer mutlaka ona bir şey yapacaksanız, onu suyu çekilmek üzere olan bir kuyuya atın da, geçen kervanlardan biri onu alıp götürsün” dedi.

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ﴿١١﴾

11 Oğulları :

“- Ey babamız, neden, Yûsuf’la ilgili bize güvenmiyorsun? Oysa ki, biz ona iyi davranıyor, onun iyiliğini istiyoruz” dediler.

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾

12 “- Yarın onu bizimle gönder. Gezsin, bol bol yesin, içsin, oynasın. Kesinlikle biz onu koruyacak güce sahibiz” dediler.

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾

13 Babaları:

“- Onu götürmeniz beni üzer. Korkarım ki onu bir kurt yer de, sizin haberiniz olmaz” dedi.

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذَا لَخَاسِرُونَ ﴿١٤﴾

14 Kardeşleri:

“- Biz güçlü ve tutkun bir cemaatken, eğer onu kurt yerse, o zaman biz, gerçekten âciz, zavallı kimseler sayılırız” dediler.